

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de maig de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sentència del Tribunal Unipersonal, Secció Civil de data 7 de setembre del 2006, confirmada per la d'aquesta Sala de 30 de març del 2007, va decidir estimar la demanda d'interdicte "quod vi aut clam" formulada per la "Comunitat de Propietaris dels X.S.A." contra els Srs. J.M.P. i F.A.A., desestimant totes les excepcions interposades pels defenents i ordenant a aquests de remoure les jardineres i tots quants altres elements obstaculitzessin i/o tanquessin una part de la terrassa comunitària.

II.- La Comunitat de Propietaris dels X.S.A. va presentar demanda d'execució de la citada resolució en data 24 de maig del 2007 i la Providència d'execució de Sentència de data 11 de juny del 2007 va ordenar als Srs. J.M.P. i F.A.A. remoure les jardineres que havia instal·lat a la terrassa i tots altres elements que obstaculitzessin o tanquessin la mateixa i la representació processal dels defenents va comunicar haver complert aquest ordre en data 31 de juliol del 2007. No obstant, per escrit de data 13 de setembre del mateix

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

any, la representació processal de la part agent va manifestar que en el lloc en el què estaven les jardineres els defenents havien pintat una línia vermella a terra, havien penjat a la tanca de protecció amb l'apartament veí un cartell informant de que aquella part de la terrassa era propietat privada, havien col·locat una taula i dues cadires al bell mig de l'espai delimitat i havien penjat unes cartes injurioses al pàrquing comunitari i a la paret que donava a la sala de reunions, sol·licitant per aquesta raó que s'ordenés als Srs. J.M.P. i F.A.A. la retirada immediata del cartell, la pintura, la taula i cadires de la terrassa i les cartes penjades a diferents espais.

III.- L'Aute de l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció civil, de data 19 d'octubre del 2007 va estimar, entre altres punts, que els elements assenyalats per la part agent no obstaculitzaven la possessió de la terrassa comunitària, ni la tancaven, ni els cartells afectaven a la possessió, raó per la qual ratificava la Providència d'execució de 11 de juny del 2007.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la "Comunitat de Propietaris dels X.S.A." i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació parcial en el sentit de que s'ordini als defenents remoure la línia pintada en vermell a la terrassa, el cartell que han posat a la mateixa i els que han posat al pàrking, condemnant-la a més al pagament de les costes d'aquest recurs.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com a primer motiu del recurs, argumenta la part recurrent que la línia vermella pintada pels Srs. J.M.P. i F.A.A. al terra de la terrassa comunitària obstaculitza el pas i tanca una part de la mateixa, impeding als copropietaris el seu gaudiment, de tal manera que es tracta d'una pertorbació simbòlica de la possessió que no respecta la decisió de la Sentència que posa fi al litigi entre les parts, ni suposa la seva execució.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Per tal de donar resposta a les al·legacions de la part recurrent s'ha de destacar que ni l'interdicte "quod vi aut clam" que la "Comunitat de Propietaris dels X.S.A." deia exercitar en la seva demanda, ni el de recuperar la possessió que calia entendre que en realitat exercitava, permeten evitar pertorbacions simbòliques de la possessió, ja que, d'acord amb el que disposa el Digest 39,1,1-12, el primer té com finalitat que es desfaci una obra assentada al sòl, de tal manera que no permet estimar ni tant sols la petició de que es retirin unes jardineres i menys encara d'una línia de separació pintada al terra, mentre que, pel que fa al segon, l'estimació de que s'ha privat de la possessió a qui gaudia d'ella depèn dels fets i no de les intencions.

En el cas present no es pot defensar que en l'actualitat els defenents tinguin la possessió d'una part de la terrassa, malgrat hagin pintat uns límits amb pintura vermella, ja que ni aquesta línia obstaculitza materialment el pas de ningú, ni es pot equiparar a una tanca, ni es pot dir que els defenents s'han apropiat d'aquest espai, ni que exerciten cap poder material directe, exclusiu i total sobre ell sotmetent-lo a la seva voluntat i impeding el seu ús per part dels restants copropietaris.

És cert que amb aquesta actuació els defenents manifesten que consideren privativa la terrassa, però això no significa que tinguin la intenció de crear una aparença de propietat atribuint-se la possessió d'aquest espai, actuació que en tot cas hauria pogut donar lloc a un interdicte per tal de retenir-la, ja que, atesa la controvèrsia que s'ha suscitat entre la Comunitat i diferents veïns sobre la naturalesa comunitària o privativa d'aquests espais, sembla evident que el que pretenen els defenents és posar de relleu la seva voluntat d'iniciar un procediment judicial per tal que aquesta zona es declari privativa si es resol favorablement pels seus interessos la causa civil que en aquest moment està en curs davant dels Tribunals andorrans endegada per la Comunitat contra uns propietaris que pretenen el mateix que els defenents.

II.- Si entenem que una línia pintada al terra no priva als demés copropietaris del gaudiment íntegre de la terrassa, menys encara ho pot fer un cartell penjat en una paret divisòria en el que es manifesta que la terrassa és privativa perquè aquest fet, igual que

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

l'anterior, s'ha de d'emmarcar dins la controvèrsia que existeix entre la Comunitat i alguns dels copropietaris sobre el caràcter privatiu o comunitari d'aquella part de la terrassa comunitària a la què tenen accés directe diferents habitatges.

III.- Pel que fa als cartells penjats al pàrking i a la paret que dóna a la sala de reunions comunitària, cal desestimar encara amb més motius la reclamació de la recurrent, ja que en cap cas es pot al·legar que pertorben la possessió de la terrassa i, en tot cas, responen com hem dit anteriorment al litigi que enfronta a la Comunitat amb alguns dels copropietaris que haurà de ser resolt en el procediment ordinari corresponent i si aquest cartell conté afirmacions injurioses no és la jurisdicció civil qui ha de valorar aquesta actuació.

IV.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la "Comunitat de Propietaris dels X.S.A." contra l'Aute dictat per l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció Civil, en data 19 d'octubre del 2007, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-